

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: P-2109/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Damiru Vinketi, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dalibora Bojića iz Kostrene, Žarka Pezelja 23 (čiji je OIB: 85590505675) zastupanog po punomoćnicima odvjetniku Zoranu Vukiću i drugi iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri d.o.o. iz Rijeke, Nikole Tesle 9, protiv tuženika DDM Invest III AG iz Švicarske Konfederacija iz iz Landis + Gyr-Strasse 1, Zug, (čiji je OIB: 42497989050) zastupanog po punomoćniku Davoru Jonjiću odvjetniku iz Zagreba, Ulica D. Tomljanovića Gavrana 13, radi nedopuštenosti ovrhe, vrijednost predmeta spora 13.272,00 €, nakon zaključene javne, glavne rasprave dana 12. svibnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Dalibora Bojića i u odsutnosti tuženika DDM Invest III AG, dana 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Dalibora Bojića koji glasi:

"I. Proglašava se nedopuštenim pljenidba i prijenos novčanih sredstava po prijedlogu ovrhovoditelja DDM Invest III AG, OIB: 42497989050, iz Landis + Gyr-Strasse 1, Zug, Švicarska Konfederacija protiv ovršenika, DALIBOR BOJIĆ, OIB: 85590505675 iz Kostrene, Žarka Pezelja 23, po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja zaprimljenog pri Financijskoj agenciji na temelju ovršne isprave – Zadužnice od dana 30. studenog 2007. godine, ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, posl. br. OV-46773/2007, a radi naplate potraživanja u iznosu od 13.272,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka s pripadajućom zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Dana 19. prosinca 2025. ovaj sud zaprimio je tužbu tužitelja Dalibora Bojića koji tvrdi da je zaključkom Općinskog suda u Rijeci od dana 15. prosinca 2025. godine, posl. br. Ovr-1588/2025-4 upućen da u roku od petnaest dana od dostave predmetnog zaključka pokrene parnicu protiv tuženika DDM Invest III AG radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava tužitelja Dalibora Bojića, ovršenika, po zahtjevu tuženika DDM Invest III AG, ovrhovoditelja, temeljem zadužnice posl.br. Ov-46773/2007 od dana 30. studenog 2007. godine. U dokaz navedene tvrdnje tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u zaključak Općinskog suda u Rijeci od dana 15. prosinca 2025. godine, posl. br. Ovr-1588/2025-4. Naime, tuženik DDM Invest III AG je kao ovrhovoditelj zahtjevom od dana 06. listopada 2025. godine, koji je pri Financijskoj agenciji (dalje u tekstu: FINA) zaprimljen dana 21. listopada 2025., na teret ovršenika ovdje tužitelja Dalibora Bojića podnio zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine temeljem zadužnice posl. br. OV-46773/2007 od dana 30. studenog 2007. godine. U dokaz prethodno navedenog tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u zahtjev za izravnu naplatu. Slijedom navedenog tužitelj Dalibor Bojić je temeljem odredbe članka 210. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24., dalje: OZ) u svezi s odredbom članka. 50. i 53. i 65. OZ-a, 31. listopada 2025. godine naslovnom sudu podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa sredstava nedopuštenim i prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, a o kojem je odlučeno zaključkom i rješenjem posl.br. Ovr-1588/2025 od dana 15. prosinca 2025. godine kako je to naprijed navedeno. U dokaz prethodno navedene tvrdnje tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa sredstava nedopuštenim i prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava od 31. listopada 2025. godine. Postupajući po prednje navedenom zaključku, a u ostavljenom roku od 15 dana, tužitelj Dalibor Bojić ističe da podnosi predmetnu tužbu iz razloga propisanih u članku 50. stavak 1. točke 7, 9 i 11. OZ-a, sve budući da: a) tuženik DDM Invest III AG kao ovrhovoditelj nije ovlašten protiv tužitelja Dalibora Bojića kao ovršenika tražiti ovrhu na temelju predmetne zadužnice, b) je tražbina prestala i c) je nastupila zastara tražbine, sve uz činjenično pravnu argumentaciju kako slijedi. Tužitelj Dalibor Bojić prvenstveno ističe da su u konkretnom slučaju i pljenidba i prijenos na njegovim novčanim sredstvima nedopušteni budući da nisu ispunjeni temeljni preduvjeti dopuštenosti ovrhe, odnosno prijenos i pljenidba na novčanim sredstvima tužitelja Dalibora Bojića su nedopušteni i nezakoniti iz razloga navedenih u čl. 50. st. 1. t. 5., 7, 9 i 11. OZ-a kojima je propisano sljedeće: „(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu: (...) 5. ako je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha, (...) 7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, (...) 9. ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, (...) 11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.” Naime, tuženik DDM Invest III AG nije ovlašten protiv tužitelja Dalibora Bojića zahtijevati

izravnu naplatu putem FINA-e na temelju dostavljene ovršne isprave budući da je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha i radi nastupa zastare potraživanja. U cilju lakšeg razumijevanja predmetnog postupka, tužitelj Dalibor Bojić iznosi činjenični historijat kako slijedi. ZAGREBAČKA BANK d.d. i „METAL-MONT” d.o.o. (u svojstvu korisnika kredita) te „METAL-MONT” d.o.o. (založni dužnik) zaključili su dana 21. studenog 2007. godine Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje broj: 5100177158 (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu). U dokaz navedene tvrdnje tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine. Dana 30. studenog 2007. godine tužitelj Dalibor Bojić tvrdi da je u svojstvu jamca platca poduzeća METALMONT d.o.o. Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2, MB: 01807021, a dužnika Zagrebačke banke d.d. Zagreb kao vjerovnika, sukladno čl. 183. Ovršnog zakona dao zadužnicu kojom je isti dao suglasnost da se radi naplate Vjerovnikove tražbine zaplijene svi računi otvoreni na ime jamca platca kod svih banaka koje obavljaju poslove platnog prometa te da se novčana sredstava s tih računa izravno uplaćuju Vjerovniku na njegov račun, odnosno na bilo koji drugi račun koji Vjerovnik prilikom podnošenja zadužnice na naplatu odredi. Navedena Zaduznica ovjerena je dana 30. studenog 2007. po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, pod brojem ovjere posl. br. OV-46773/2007. U dokaz navedenog tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u Zaduznicu od dana 30. studenog 2007. godine, ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, posl. br. OV-46773/2007. Prema tvrdnjama tužitelja Dalibora Bojića Ugovorom o ustupu i prijenosu prava i tražbina, društvo Zagrebačka banka d.d. ustupilo je društvu DDM Invest III AG, OIB: 42497989050 iz Landis + Gyr-Strasse 1, Zug, tražbine iz Ugovora o kreditu koje ima prema tužitelju Daliboru Bojiću. Budući da je tuženik DDM Invest III AG pokrenuo postupak prisilne naplate pri Financijskoj agenciji dana 06. listopada 2025.g., a na temelju Zaduznice iz 2007.g., to tužitelj Dalibor Bojić ističe da je nastupila zastara tražbine iz ovršne isprave, odnosno da je protekao rok u kojem se može tražiti ovrha, stoga da tuženik DDM Invest III AG nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv tužitelja Dalibora Bojića pri čemu se dodatno ističe i da je predmetna tražbina prestala. Naime, uzevši u obzir da je predmetna Zaduznica ovjerena 2007. godine, prema tvrdnjama tužitelja Dalibora Bojića valjanost se iste ima prosuđivati prema odredbama Ovršnog zakona iz 1996. godine. U konkretnom slučaju radi se o zadužnici na kojoj je potpis tužitelja Dalibora Bojića ovjeren od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića pod brojem: OV-46773/07 dana 30. studenog 2007. godine, odnosno radi se o zadužnici u odnosu na koju se primjenjuje zastarni rok od 5 godina, a što tužitelj Dalibor Bojić obrazlaže na način kako slijedi. Sukladno odredbi čl. 183. Ovršnog zakona iz 1996. godine za valjanost zadužnice bio je dovoljan javno ovjеровljeni potpis dužnika te ista isprava nije morala kao privatna isprava biti potvrđena kod javnog bilježnika, a kako to određuje odredba članka 214. Ovršnog zakona koji je trenutno na snazi. Zaduznica stječe svojstvo javnobilježničkog akta tek propisanim obveznim potvrđivanjem, a koje potvrđivanje osigurava duži rok zastare propisan odredbom članka 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Dakle, predmetna Zaduznica u konkretnom slučaju, a sukladno odredbi čl. 183. Ovršnog zakona predstavlja privatnu ispravu, stoga se u odnosu na istu ne primjenjuje desetogodišnji zastarni rok, već se u odnosu na takvu ispravu ima primijeniti opći zastarni rok od pet godina. Tužitelj Dalibor Bojić ukazuje da je u pogledu zastarnog roka tražbine iz zadužnice na sedmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 19. studenog 2018. godine (Broj: Su-IV-4/18-17) zauzeto sljedeće pravno

shvaćanje "Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. OZ "NN" 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05)." Dakle, u predmetnom postupku radi se o zadužnici na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (i to 31.11.2007. godine) koja nije potvrđena (solemnizirana) od strane javnog bilježnika, slijedom čega se na istu primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina. Navedeno potvrđuje i mnogobrojna sudska praksa: "Zadužnica na kojoj je samo ovjeren potpis izdavatelja predstavlja privatnu ispravu, a tražbina iz takve zadužnice zastaruje u općem zastarnom roku od pet godina." (sentenca Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ 549/2019-2 od dana 28. listopada 2019. godine). Tako je Županijski sud u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću u rješenju posl. br. GŽ 505/2021-2 od 30. lipnja 2021. godine zauzeo sljedeće stajalište: „13. Naime, polazeći od činjenice da je predmetna zadužnica izdana u skladu sa odredbom članka 183. tada važećeg Ovršnog zakona OZ/96 te da je na istoj ovjeren (tek potpis izdavatelja odnosno dužnika), da ista predstavlja privatnu ispravu jer nije potvrđena po javnom bilježniku u smislu odredbe članka 59. Zakona o javnom bilježništvu (Narodne novine broj 78/93 i 29/94), slijedom takva zadužnica ne može imati značaj sudske odluke kojom je utvrđeno potvrđivanje (istovjetno pravno stajalište izraženo je i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2260/2017 od 14. studenog 2017.). 14. Obzirom da takva privatna isprava tek dostavom banci proizvodi učinke pravomoćnog rješenja o ovrsi jer se na temelju nje provodi ovrha na novčanim sredstvima po računima dužnika, to se i na zastaru tražbine iz takve privatne isprave primjenjuje petogodišnji zastarni rok propisan (općom) odredbom članak 371. ZOO/91. (pravno) shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-4/18-18 od 19. studenog 2018." Tako i Županijski sud u Rijeci, u rješenju GŽ-411/2021-3 od dana 20. travnja 2023.: „11. Naime, pravilan je stav prvostupanjskog suda da se na tražbinu iz predmetne Izjave o zapljeni računa primjenjuje opći zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO-a s obzirom da se radi o zadužnici koja je izdana prije 1. siječnja 2011. u smislu čl. 183. st. 1. OZ/96 i na kojoj je potpis tužitelja samo ovjeren kod javnog bilježnika te koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) (pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 19. studenog 2018.)." Iz svega prednje iznijetog prema tvrdnjama tužitelja Dalibora Bojića nedvojbeno proizlazi da se u konkretnom slučaju primjenjuje zastarni rok od 5 godina. Uzimajući u obzir da zastarni rok nesporno iznosi 5 godina, to proizlazi da je nastupila zastara privatne isprave te ista više nije podobna za provođenje ovrhe. U slučaju da naslovni sud zauzme stajalište da se u predmetnom ne primjenjuje zastarni rok od 5 godina, to tužitelj Dalibor Bojić ukazuje da je i primjenjujući zastarni rok od 10 godina, zastara nedvojbeno nastupila. Tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi, Rev 1924/2017 od dana 05. veljače 2020.: „Slijedom toga, sud prvog stupnja zaključuje, a koji zaključak prihvaća i drugostupanjski sud, da iz sadržaja Izjave o jamstvu, ovjerene od strane javnog bilježnika, proizlazi da ista udovoljava navedenim uvjetima te predstavlja javnobilježnički akt, a time u smislu čl. 178. st. 1. OZ ima svojstvo pravomoćnog rješenja o ovrsi, čime se ima smatrati „odlukom drugog nadležnog organa“ u odnosu na koju potraživanja zastarijevaju za deset godina u smislu čl. 379. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 107/95,

7/96 i 91/96 - dalje: ZOO). Kako je tuženikovo potraživanje dospjelo otkazivanjem Ugovora o kreditu dana 30. studenoga 2001., od kada je ovrhovoditelj - tuženik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, to zastara u desetogodišnjem roku počinje teći prvog slijedećeg dana, u smislu čl. 361. st. 1. ZOO, odnosno od 1. prosinca 2001. Kako je odredbom čl. 379. st. 1. ZOO, koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08 i 125/11), propisano da sva potraživanja koja su utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog organa ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim organom, zastarijevaju za deset godina, pa i ona za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Budući da predmetna Izjava o jamstvu ispunjava sve zakonske uvjete, ona predstavlja javnobilježnički akt s učincima pravomoćnog rješenja te se na nju primjenjuje desetogodišnji zastarni rok, to nema mjesta primjeni zastarnog roka iz čl. 1019. st. 2. ZOO. Također, tužitelj neosnovano smatra da bi zastara i u slučaju da se primjenjuje zastarni rok iz čl. 379. st. 1. ZOO tekla od potpisivanja Izjave o jamstvu tj. od 21. kolovoza 1997. budući da zastara ne može početi teći prije dospelosti tražbine (čl. 361. st. 1. ZOO), a to je, prema utvrđenjima nižestupanijskih sudova, 30. studenoga 2001.” Stoga, a imajući u vidu da zastarni rok za tražbinu koja je osigurana zadužnicom sačinjenom u formi privatne isprave na kojoj je samo potpis dužnika ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011., Ovršni zakon, Narodne novine broj 139/10), dakle koja nije sačinjena u formi javnobilježničkog akta, počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, tj. prvog dana poslije trenutka dospelosti tražbine koja je osigurana zadužnicom, jasno proizlazi da je predmetno potraživanje u zastari. Osim prednje iznijetih navoda, tužitelj Dalibor Bojić ukazuje da je tuženik DDM Invest III AG potraživanje koje je bilo osigurano predmetnom ovršnom ispravom, zadužnicom od dana 30. studenog 2007. godine, ovjerene po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, posl. br. OV-46773/2007, u cijelosti namirio u stečajnom postupku koji se vodi pri Trgovačkom sudu u Rijeci, pod posl. br. St-269/2014. Naime, tuženik DDM Invest III AG je imao tražbinu prema trgovačkom društvu, dužniku „METAL-MONT“ d.o.o., a radi osiguranja koje tražbine je tužitelj Dalibor Bojić kao fizička osoba u svojstvu jamca platca društva „METAL-MONT“ d.o.o. dao zadužnicu posl. br. OV-46773/2007. Trgovački sud u Rijeci je dana 16. prosinca 2014. godine donio Rješenje o otvaranju stečajnog postupka te su tog dana nastupile pravne posljedice otvaranja stečaja. Dana 17. siječnja 2024. godine, tuženik DDM Invest III AG je podneskom za potrebe ročišta za diobu dostavio izvode iz poslovnih knjige na dan dosude 18. ožujka 2021. u ovršnom postupku te izvode iz poslovnih knjiga na dan 16. siječnja 2024. godine. U dokaz prethodno navedenog tužitelj Dalibor Bojić predlaže uvid u: a) Podnesak od dana 17. siječnja 2024. godine, b) Izvod iz poslovnih knjiga na dan dosude 18.03.2021. u ovršnom postupku i c) Izvod iz poslovnih knjiga na dan 17.01.2024. godine. Uvidom u izvadak poslovnih knjiga na dan dosude, proizlazi da je stečajni vjerovnik, ovdje tuženik DDM Invest III AG, imao tražbinu prema društvu METAL-MONT d.o.o. u iznosu od 708.462,75 HRK, odnosno 94.029,16 EUR. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-209 od dana 11. listopada 2024. godine od kupovnine za nekretninu stečajnog dužnika upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci opisana kao trosobni stan br. 5. na trećem katu, ulaz 1, koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, blagovaonice, kupaonice, nužnika, hodnika, ukupne površine 96,56 m², koji se nalazi na k.č.br. 838 kuća i dvorište, suvlasnički dio 509/10000, etažno vlasništvo E-12, upisan u z.k.ul.br. 1156, k.o. Rijeka, na adresi Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2 u preostalom iznosu od 119.165,17 eura iznosom od

94.029,16 eura namiren je razlučni vjerovnik DDM INVEST III AG, OIB: 42497989050, LANDIS + GYR STRASSE 1, 6300 ZUG, ŠVICARSKA, ŠVICARSKA, ovdje tuženik DDM Invest III AG. Dakle, tražbina tuženika DDM Invest III AG koju je isti prijavio u stečajnom postupku je u cijelosti namirena i to upravo u iznosu koji je isti naznačio. Dodatno se ističe da je po potpunom namirenju tuženika DDM Invest III AG u stečajnom postupku preostalo sredstava kojim se dalje djelomično namirio sljedeći razlučni vjerovnik. Predlaže se izvršiti uvid u rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-209 od dana 11. listopada 2024. godine. Nadalje, Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-235 od dana 17. veljače 2025. godine obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom METAL – MONT d. o. o. za proizvodnju i usluge u stečaju Rijeka (Grad Rijeka), Trg Republike Hrvatske 2, OIB: 76510325291. Predlaže se uvid u rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-235 od dana 17. veljače 2025. godine. Slijedom svega prethodno iznijetog, jasno proizlazi da je tražbina tuženika DDM Invest III AG u cijelosti namirena u okviru stečajnog postupka nad dužnikom METAL–MONT d.o.o. za proizvodnju i usluge u stečaju, koji je pravomoćno zaključen rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-235 od 17. veljače 2025. godine. Time je pravno i činjenično prestala svaka osnova za vođenje ovršnog postupka na teret tužitelja, budući da je tražbina u svrhu osiguranja koje je izdana zadužnica od 30. studenog 2007. godine u cijelosti namirena iz stečajne mase dužnika. U ovom slučaju, kako proizlazi iz podneska tuženika DDM Invest III AG od dana 17. siječnja 2024. godine te iz Rješenja Trgovačkog suda u Rijeci od 11. listopada 2024., tuženik - razlučni vjerovnik DDM INVEST III AG – u cijelosti je namiren iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika. Dakle, u stečajnom postupku tuženik je u cijelosti namirio tražbinu prema stečajnom dužniku, stoga isti nema osnovu potraživati namirenje i prema jamcu platcu (ovdje tužitelju) budući da je isto u cijelosti namirio od stečajnog dužnika. Slijedom navedenog svako naknadno postupanje vjerovnika izvan okvira stečajnog postupka predstavljalo bi pokušaj namirenja tražbine koja je već namirena, što bi bilo u suprotnosti sa zakonskom svrhom stečajnog postupka i načelom sprječavanja dvostrukog naplaćivanja istog potraživanja. Prema tvrdnjama tužitelja Dalibora Bojića jasno proizlazi da je vjerovnik u okviru stečajnog postupka prijavio svoju tražbinu, koja je u cijelosti namirena iz kupoprodajne cijene nekretnine stečajnog dužnika. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. St-269/2014-209 od 11. listopada 2024. godine, precizno je određena raspodjela sredstava, pri čemu je iznos od 94.029,16 eura isplaćen razlučnom vjerovniku DDM INVEST III AG sukladno zahtjevu istog (zatražio upravo taj iznos), dok je ostatak raspodijeljen drugim vjerovnicima prema propisanom redu prvenstva. Sukladno Zakonu o obveznim odnosima, od jamca se može zahtijevati ispunjenje obveze ako je glavni dužnik ne ispuni u roku određenom u pisanom pozivu. Ako se jamac obvezao kao jamac platca, tada odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme. Međutim, ako je dužnik već isplatio tražbinu, vjerovnik ne može ponovno tražiti ispunjenje od jamca platca za istu tražbinu. Budući da se zahtjev vjerovnika za ispunjenjem tražbine od jamca platca može postaviti samo dok tražbina nije u cijelosti namirena, to proizlazi da tuženik DDM Invest III AG u ovršnom postupku protiv tužitelja Dalibora Bojića neosnovano potražuje namirenje tražbine budući da je ta tražbina u cijelosti u stečajnom postupku namirena. Slijedom svega naprijed iznesenog, a budući da je u konkretnom slučaju nedvojbeno nastupila zastara, odnosno da je protekao rok u kojem se može tražiti ovrha, te da tuženik DDM Invest III AG kao ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave,

odnosno da isti nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovdje tužitelja Dalibora Bojića kao ovršenika, a imajući u vidu i da je predmetna tražbina prestala, to tužitelj Dalibor Bojić predlaže da sud donese sljedeću presudu: "I. Proglašava se nedopuštenim pljenidba i prijenos novčanih sredstava po prijedlogu ovrhovoditelja DDM Invest III AG, OIB: 42497989050, iz Landis + Gyr-Strasse 1, Zug, Švicarska Konfederacija protiv ovršenika, DALIBOR BOJIĆ, OIB: 85590505675 iz Kostrene, Žarka Pezelja 23, po zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja zaprimljenog pri Financijskoj agenciji na temelju ovršne isprave – Zadužnice od dana 30. studenog 2007. godine, ovjerena po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, posl. br. OV-46773/2007, a radi naplate potraživanja u iznosu od 13.272,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka s pripadajućom zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi propisanoj odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

2. U svom odgovoru na tužbu od 3. ožujka 2026. tuženik DDM Invest III AG naglašava se da neosnovani su svi navodi tužitelja Dalibora Bojića vezano za zastaru pokretanja postupka temeljem predmetne zadužnice iz razloga što je tužitelj Dalibor Bojić u kreditnom odnosu bio u svojstvu jamca-platca, a zastara je prekinuta 2014. godine otvaranjem stečajnog postupka nad glavnim dužnikom tvrtkom Metal-mont d.o.o. Naime, uvidom u dostavljenu dokumentaciju uz tužbu, konkretno uvidom u zadužnicu i Ugovor o kreditu, razvidno je da je tužitelj Dalibor Bojić sklopio kreditni odnos u svojstvu jamca-platca obzirom se navodi cit.: "Dalibor Bojić iz Rijeke, Mate Lovraka 2 MBG: 0105974360019, (dalje Jamac platac – fizička osoba), ovime, u svojstvu jamca platca poduzeća METAL-MONT d.o.o. Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2, MBG: 01807021 dužnika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Paromlinska 2, MB 3234495 (dalje Vjerovnik), sukladno čl. 183. Ovršnog zakona, dajem, s učinkom na se osobe na koje se ova izjava može odnositi, sljedeću Zadužnicu...." Tuženik DDM Invest III AG ističe da ovime ukazuje na odredbe Zakona o obveznim odnosima koji se tiču takvog odnosa vjerovnika i jamca kao i odredbe o zastari, prekidu zastare i prijavom tražbine u stečaju glavnog dužnika kojima je propisano cit.: „II. ODNOS VJEROVNIKA I JAMCA Oblici jamstva - Članak 111. (3) Ako se jamac obvezao kao jamac platac, odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme. (4) Jamac za obvezu nastalu iz trgovačkog ugovora odgovara kao jamac platac, ako nije što drugo ugovoreno. Stečaj glavnog dužnika - Članak 114. (2) Smanjenje obveze glavnog dužnika u stečajnom postupku ne povlači za sobom i odgovarajuće smanjenje jamčeve obveze, te jamac odgovara vjerovniku za cijeli iznos svoje obveze. Podnošenje tužbe - Članak 241. Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.“ „Odsjek 4. - PREKID ZASTARE Rok zastare u slučaju prekida - Članak 245. (1) Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. ... (3) Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen

na neki drugi način. (4) Kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku, zastara počinje teći iznova od dana okončanja toga postupka. (5) Isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja. (6) Zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta. Obzirom na navedene odredbe Zakona o obveznim odnosima, a za potrebe ove parnice te statusa korisnika kredita tvrtke METAL - MONT d. o. o., dostavlja se rješenje od 2014.godine o otvaranju stečaja i rješenje od 2025.godine o zaključenju stečajnog postupka oboje nad korisnikom kredita METAL-MONT d.o.o. pa primjenom naprijed navedenih odredbi ZOO-a zaključuje se da je otvaranjem stečaja kredit dospio, a da je tadašnji vjerovnik Zagrebačka banka d.d. prijavom tražbine u stečaju prekinula zastaru koji prekid zastare traje sve do okončanja stečajnog postupka i zastara ponovno teče od dana zaključenja stečajnog postupka. Stoga se rok zastare predmetne zadužnice, a uzevši u obzir navode tužitelja Dalibora Bojića da se radi o općem roku zastare od 5 godina zbog ovjere zadužnice, računa od okončanja stečajnog postupka, dakle od 2025.godine, pa je više nego jasno da je tuženik DDM Invest III AG zatražio naplatu temeljem zadužnice protiv tužitelja Dalibora Bojića kao jamca-platca u zakonskom roku i propisan zakonskim odredbama ZOO-a. U dokaz navedenih tvrdnji tuženik DDM Invest III AG predalže uvid u preslike rješenja od 2014.godine o otvaranju stečaja i rješenja od 2025.godine o zaključenju stečajnog postupka nad METAL-MONT d.o.o. Što se tiče navoda tužitelja Dalibora Bojića da tuženik DDM Invest III AG, zbog djelomičnog namirenja ne može tražiti od tužitelja Dalibora Bojića iznos koji potražuje temeljem zadužnice, takvi navodi tužitelja Dalibora Bojića su prema tvrdnjama tuženika DDM Invest III AG neosnovani obzirom da se je on samo djelomično namirio u stečajnom postupku i to za iznos kako je navedeno u rješenju o namirenju koji je dostavio tužitelj Dalibor Bojić uz predmetnu tužbu, jer je tuženik DDM Invest III AG u stečajnom postupku imao pravo namirenja samo do dana dosude, ali preostali dio dugovanja nije namiren za iznos kako je to navedeno u Izvodu iz poslovnih knjiga koje je dostavio tužitelj Dalibor Bojić. Osim toga, a kao što je to prethodno navedeno, odredbom Članak 114. ZOO-a propisano je „Stečaj glavnog dužnika“ da smanjenje obveze glavnog dužnika u stečajnom postupku ne povlači za sobom i odgovarajuće smanjenje jamčeve obveze, te jamac odgovara vjerovniku za cijeli iznos svoje obveze. U prilog navodima tuženika DDM Invest III AG vezano za neosnovano smanjenje obveze tužitelja Dalibora Bojića kao jamca-platca dostavlja se i odluka Rev-481/2004-2 od 04.01.2006. Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojoj je odbijena revizija na odluku o odbijanju nedopuštene ovrhe sa iznesenim stavom o odgovornosti jamca-platca. Također, naglašava se da u prilogu se dostavlja i Izvod iz poslovnih knjiga tuženika DDM Invest III AG na dan 16.01.2024. sa preostalim iznosom dugovanja temeljem predmetne tražbine.

3. Ovaj sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju u spisu i koja je kao takva nesporna u u smislu vjerodostojnosti iste nezavisno od toga koja stranka je istu dostavila u sudski spis.

4. Na ročište dana 12. svibnja 2026. punomoćnik tuženika DDM Invest III AG iako je bio uredno pozvan nije pristupio ili opravdao svoj izostanak. Na tom ročištu zamjenik punomoćnika je učinio nespornim sve činjenične navode tuženika DDM Invest III AG naglašavajući da je jedino sporna pravilna primjena materijalnog prava. U smislu čl. 7. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/1991, 91/1992, 112/1999,

129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 i 146/2025 u daljnjem tekstu: ZPP) sud je upozorio zamjenika punomoćnika tužitelja Dalibora Bojića da su same stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice budući sukladno čl. 352. st. 1. ZPP-a u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti. Budući na ročištu 12. svibnja 2026. stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga to je ovaj sud na tom ročištu i zaključio glavnu raspravu u ovoj parnici. Naime sud više nije ovlašten provoditi bilo kakve dokaze po službenoj dužnosti (osim iznimno u slučajevima taksativno propisanim ZPP-om) već može sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a odlučiti samo o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. U svojoj završnoj riječi zamjenik punomoćnika tužitelja Dalibora Bojića je predložio usvajanje tužbenog zahtjeva tužitelja Dalibora Bojića u cijelosti.

5. Na temelju tako provedenog postupka ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno članku 8. ZPP-a po prosudbi ovoga suda tužbeni zahtjev tužitelja Dalibora Bojića je neosnovan u cijelosti.

6. Iz provedenog dokaznog postupka ovaj sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

- Zagrebačka banka d.d. i „Metal-mont” d.o.o. (u svojstvu korisnika kredita) te „Metal-mont” d.o.o. (založni dužnik) zaključili su dana 21. studenog 2007. godine Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje broj: 5100177158. (list sudskog spisa od broja 28 do 33). Prema čl. 1. Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine Zagrebačka banka kao kreditor je stavila Metal-mont d.o.o. kao korisniku kredita na raspolaganje kredit u iznosu od 780.000,00 kn koje je Metal-mont d.o.o. sukladno čl. 2. toga ugovora trebao vratiti zajedno s ugovorenim kamatama. U čl. 3. Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine se navodi da je rok otplate kredita 10 godina te tražbina Zagrebačke banke d.d. kao kreditora dospijeva najkasnije dana 31. svibnja 2018.

- Dana 30. studenog 2007. godine tužitelj Dalibor Bojić je u svojstvu jamca platca poduzeća Metal-mont d.o.o. Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2, MB: 01807021, a dužnika Zagrebačke banke d.d. Zagreb kao vjerovnika, sukladno čl. 183. Ovršnog zakona dao zadužnicu kojom je tužitelj Dalibor Bojić dao suglasnost da se radi naplate vjerovnikove tražbine zaplijene svi računi otvoreni na njegovo ime kao jamca platca kod svih banaka koje obavljaju poslove platnog prometa te da se novčana sredstava s tih računa izravno uplaćuju vjerovniku na njegov račun, odnosno na bilo koji drugi račun koji vjerovnik prilikom podnošenja zadužnice na naplatu odredi. Navedena zadužnica ovjerena je dana 30. studenog 2007. po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću, pod brojem ovjere posl. br. OV-46773/2007. (list sudskog spisa broj 34 i 35).

- Ugovorom o ustupu i prijenosu prava i tražbina, društvo Zagrebačka banka d.d. ustupilo je društvu DDM Invest III AG, OIB: 42497989050 iz Landis + Gyr-Strasse 1,

Zug, tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine koje ima prema tužitelju Daliboru Bojiću kao ovršeniku.

- Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-269/2014 od 16. prosinca 2014. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Metal-mont d.o.o. za proizvodnju i usluge Rijeka (Grad Rijeka), Trg Republike Hrvatske 2, OIB: 76510325291. (list sudskog spisa broj 72, 73., 74 i 75). Datum pokretanja toga stečajnog postupka je 20. listopada 2014. (list sudskog spisa broj 76). U tom stečajnom postupku Zagrebačka banka d.d. je prijavila svoju tražbinu dana 20. siječnja 2015. (list sudskog spisa od broja 109-114)

- Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-269/2014-209 od 11. listopada 2024. (list sudskog spisa od broja 40 do 43) tuženik DDM Invest III AG kao razlučni vjerovnik DDM Invest III AG je djelomično namirio svoju tražbinu u iznosu od 94.029,16 €, a prema specifikaciji potraživanja tuženika DDM Invest III AG od 18. ožujka 2021. (list sudskog spisa broj 38). Nadalje rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-269/2014-235 od 17. veljače 2025. obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom Metal-mont d.o.o. za proizvodnju i usluge u stečaju Rijeka (Grad Rijeka), Trg Republike Hrvatske 2, OIB: 76510325291 i to iz razloga što se pokazalo da preostala stečajna masa nije dostatna niti za pokriće troškova postupka (list sudskog spisa broj 44 i 45). Prema priloženom izvodu iz poslovnih knjiga tuženika DDM Invest III AG na dana 16. siječnja 2024. njegovo ukupno potraživanje prema tvrtki Metal-mont d.o.o. iznosi 107.697,91 € (list sudskog spisa broj 39) a na dan 30. travnja 2025. u ukupnom iznosu od 21.110,05 € (list sudskog spisa broj 62).

- Dana 6. listopada 2025. tuženik DDM Invest III AG kao ovrhovoditelj pokrenuo postupak prisilne naplate pri Financijskoj agenciji protiv tužitelja Dalibora Bojića kao ovršenika, a na temelju prethodno navedene zadužnice od 30. studenog 2007.

- Tužitelj Dalibor Bojić je zaključkom Općinskog suda u Rijeci posl. br. Ovr-1588/2025-4 od dana 15. prosinca 2025. godine upućen da u roku od petnaest dana od dostave predmetnog zaključka pokrene parnicu protiv tuženika DDM Invest III AG radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava tužitelja Dalibora Bojića kao ovršenika, po zahtjevu tuženika DDM Invest III AG kao ovrhovoditelja, temeljem zadužnice posl.br. Ov-46773/2007 od dana 30. studenog 2007. godine.

7. Temeljem takvih utvrđenja ovoga suda očito je da temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine u stečajnom postupku tuženik DDM Invest III AG nije u cijelosti namiren sa svojim potraživanjem prema tužitelju Daliboru Bojiću koji je bio jamac-platac te je tom svojstvu i potpisao dana 30. studenog 2007. zadužnicu. Prema čl. 114. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023 te u daljnjem tekstu skraćeno: ZOO) smanjenje obveze glavnog dužnika u stečajnom postupku ne povlači za sobom i odgovarajuće smanjenje jamčeve obveze, te jamac odgovara vjerovniku za cijeli iznos svoje obveze. Sukladno čl. 111. st. 3. ZOO-a ako se jamac obvezao kao jamac platac, odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i

vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme. Nadalje je čl. 111. st. 4. ZOO-a propisano da jamac za obvezu nastalu iz trgovačkog ugovora odgovara kao jamac platca, ako nije što drugo ugovoreno. Prema čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Nadalje je čl. 126. st. 1. ZOO-a propisano da zastarom obveze glavnog dužnika zastarijeva i obveza jamca. Potom se u čl. 126. st. 3. ZOO-a navodi da prekid zastare tražbine prema glavnom dužniku djeluje i prema jamcu samo ako je do prekida došlo nekim postupkom vjerovnika pred sudom protiv glavnog dužnika. na kraju je čl. 126. st. 4. ZOO-a propisano da zastoje zastare obveze glavnog dužnika nema učinka prema jamcu. Dakle, primijenjeno na stečajni postupak: prijava tražbine u stečaju predstavlja vjerovnikovu radnju poduzetnika pred nadležnim sudom radi utvrđivanja, osiguranja i ostvarivanja tražbine. Time se, sukladno čl. 241. ZOO, prekida zastara prema glavnom dužniku, a prema čl. 126. sv. 3. ZOO, taj isti prekid vrijedi i za jamca-platca. Zaključno, prijavom tražbine u stečajnom postupku ne prekida se samo rok prema dužniku, nego se automatizmom propisa prekida i rok zastare protiv jamca-platca. Prema čl. 215. st. 1. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Iz priloženog Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine radi kojeg je dana 30. studenog 2007. izdana predmetna zadužnica tužitelja Dalibora Bojića, razvidno je da je ugovoreno u odredbi članka 3. toga ugovora da kredit dospijeva 31.05.2018. Međutim kako je nad glavnim dužnikom Metal-mont d.o.o. otvoren stečajni postupak prije navedenog dospijeća iz Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje između Zagrebačke banke kao kreditora i Metal-mont d.o.o. kao korisnika kredita i založnog dužnika broj: 5100177158 od dana 21. studenog 2007. godine, tako je predmetne tražbina dospjela otvaranjem stečajnog postupka dana 16. prosinca 2024. i od tada tj. 17. prosinca 2024. je sukladno odredbi članka 215. ZOO-a, tuženik DDM Invest III AG kao vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje dospjele obveze, a od tada počinje teći i zastara. U smislu čl. 241. st. 1. ZOO-a nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Prema čl. 241. st. 4. ZOO-a kad je prekid zastare nastao prijavom tražbine u stečajnom postupku, zastara počinje teći iznova od dana okončanja toga postupka. U ovom konkretnom slučaju zastara je ponovo počela teći zaključenja stečajnog postupka tj. 17. veljače 2025. Budući je tuženik DDM Invest III AG kao ovrhovoditelj dana 6. listopada 2025. pokrenuo postupak prisilne naplate pri Financijskoj agenciji protiv tužitelja Dalibora Bojića kao ovršenika to je očito da do tada nije prošao zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO-a. U dokaz ispravnosti pravnog stava da početak roka zastare za zadužnice počinje od dana dospijeća tražbine (otvaranjem stečajnog postupka) kao i da se tražbina prema jamcu veže kao akcesorno jamstvo na tražbinu prema glavnom dužniku jer se ne osamostaljuje, tuženik DDM Invest III AG se poziva na obrazloženje presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-1067-2020-2 od 27.03.2024. u kojem se između ostaloga navodi: "...Zastarni rok, za tražbinu koja je osigurana zadužnicom sačinjenom u formi privatne isprave na kojoj je samo potpis dužnika ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011., Ovršni zakon, Narodne novine broj 139/10), dakle koja nije sačinjena u formi javnobilježničkog akta, počinje teći prvog

dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati..." Identičan pravni stav zauzima i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojem kasnijem rješenju poslovni broj: Revd-4418/2024-2 od 3. prosinca 2024., gdje se između ostaloga navodi: "...5.1. Predlagatelj prvim naznačenim pitanjem preispituje kada počinje teći zastara iz zadužnice odnosno dospijeva li tražbina iz zadužnice odmah poslije njezina izdavanja jer se od tog trenutka zadužnica Fini može dostaviti radi naplate. 5.2. Sud je u pobijanoj presudi pravilno zaključio da prema odredbi čl. 215. st. 1. ZOO zastarijevanje počinje teći prvog dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Predmetnom zadužnicom osigurana je tražbina iz ugovora o kreditu koji je tužitelj sklopio s prednikom tuženika i o dospijeću te tražbine ovisi kada je prednik tuženika, kao vjerovnik, imao pravo zahtijevati ispunjenje tražbine jer bi se u suprotnom moglo dogoditi da zastara za zadužnicu istekne prije nego što vjerovnik ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze od dužnika kojem je zadužnica izdana da bi se osigurala ta tražbina. Shvaćanje izraženo u pobijanoj presudi ne odstupa od shvaćanja koje je izrazio ovaj sud stoga naznačeno pitanje nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (Rev-832/2018 od 22. prosinca 2020. i druge)...." Iz svih prethodno navedenih razloga tužbeni zahtjev tužitelja Dalibora Bojića je trebalo odbiti u cijelosti kao neosnovan te je odlučeno kao u izreci ove presude. Budući je u cijelosti izgubio parnicu tužitelj Dalibor Bojić sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a nema pravo niti na naknadu prouzročenog parničnog troška.

U Rijeci 16. lipnja 2026.

Sudac:
Damir Vinketa

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu nadležnom županijskom sudu u Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana računajući od dana dostave. Žalba se predaje putem ovog suda pisanim podneskom u tri primjerka.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Dostaviti:

- pun. tužitelja Dalibora Bojića zajedno s rješenjem o dužnosti plaćanja sudske pristojbe na nepravomoćnu presudu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2109/2025-11 od 16. lipnja 2026. u iznosu od 252,72 € i
- pun. tuženika DDM Invest III AG.

Broj zapisa: **9-30889-60b65**

Kontrolni broj: **0f8cc-82360-03229**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.